

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. január 14. és 2020. szeptember 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2020. szeptember 22-én kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve, vezető beosztású személy által elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2019. szeptember 18. napján kihirdetett 5.B.334/2017/40. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

I. r. vádlottat az egyetemi és *főiskolai* jogi végzettséghez kötött foglalkozástól tiltja el. E vádlott tekintetében a vagyoneklkobzást mellözi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

- [1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével *I. r. vádlottat* folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 294. § (1) bekezdés II. és III. fordulat, (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont] és 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntette [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztésre, 6 év jogi egyetemi végzettséghez kötött foglalkozástól eltiltásra és 300 napi tétel, 1 napi tétel összegeként 1500 Ft-ban meghatározott, 450 000 Ft végösszegű pénzbüntetésre;
- II. r. vádlottat* folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) bekezdés I. és II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat] és 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 1 év 2 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztésre;
- III. r. vádlottat* 4 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 350 napi tétel, 1 napi tétel összegeként 2000 Ft-ban meghatározott, végösszegében 700 000 Ft pénzbüntetésre í t é l t e.
- [2] A pénzbüntetés megfizetésére I. r. és III. r. vádlottak részére részletfizetést engedélyezett. Megállapította, hogy a szabadságvesztésre ítélt vádlottak - akiket nem részesített előzetes

mentesítésben - a végrehajtás elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. I. r. vádlottal szemben 28 647 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. Határozott a lefoglalt bűnjelekről és bűnügyi költség viseléséről.

- [3] Az ítélet ellen kétirányban jelentettek be fellebbezést.
- [4] Az ügyészség I. r. és II. r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, az I. r. vádlottnál hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása, a jegyzői foglalkozástól végleges hatállyal történő kimondása, a II. r. vádlott esetében mind a szabadságvesztés, mind a próbaidő tartamának felemelése céljából terjesztett elő jogorvoslatot (40. számú tárgyalási jegyzőkönyv 39. oldal 1. bekezdés). III. r. vádlott tekintetében tudomásul vette a határozatot. Indokai szerint az elsőfokú bíróság mindkét perorvoslatával érintett vádlott esetén enyhe szankciót alkalmazott, amit az enyhítő körülmények eltúlzott, míg a súlyosító körülmények nem megfelelő mértékű figyelembevétele eredményezett (...Főügyészség ...).
- [5] Az ítéletet másfelől védelmi fellebbezések támadták. I. r. vádlott és védője elsődlegesen a bűnösség megállapítását sérelmezve teljeskörű felmentés, másodsorban a hivatali vesztegetés elfogadása vonatkozásában eltérő minősítés, enyhítés, továbbá a pénzbüntetés és a vagyonekobzás mellőzése érdekében éltek perorvoslattal (40. számú tárgyalási jegyzőkönyv 39. oldal 2-3. bekezdés). A védő a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy bizonyítási indítványainak elutasítását is sérelmezi, mert álláspontja szerint a megalapozott tényálláshoz szükséges lett volna indítványa szerint a bizonyítás lefolytatása. Ennek hiányában az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett és a közbizalmat sértő bűncselekményekre vonatkozó 1-7. számú tényállás felderítetlen. Érvei szerint a korrupciós bűncselekménynél a részbeni megalapozatlanság ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, mely által eltérő tényállás megállapítása és a vádlott felmentése indokolt. A közbizalom elleni bűncselekmények kapcsán ezen túl bizonyítás felvételére, az elsőfokú bíróság által elutasított indítványában megjelölt bizonyítás elvégzésére tett indítványt annak megjegyzésével, hogyha a másodfokú bíróság nem ért egyet a vesztegetés tekintetében a felmentésre vonatkozó védői okfejtéssel, úgy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tartja szükségesnek (3. számú másodfokú irat).
- [6] II. r. és III. r. vádlottak védője - mindkét terhelte nézve - elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett terjesztett elő fellebbezést (44. számú elsőfokú irat). A jogorvoslatának indokai szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan részleges iratellenesség, valamint helytelen ténybeli következtetés miatt. A vádlottak bűnösségét megalapozó tényállást alátámasztó bizonyíték nem került beszerzésre, az eljárás során feltárt és vizsgált bizonyítékok kétséget kizáróan nem bizonyítják a vádbeli cselekményeket. Önmagában az, hogy kinek az érdekében történhetett visszaélésszerű magatartás tanúsítása, a védelmi álláspont szerint nem alkalmas automatikusan bűncselekmény megállapítására. A vádlottak soha nem tagadták az egymás felé nyújtott szívésségeket, amelyek legfőbb jellemzője azonban a kölcsönösség volt, II. r. vádlott nem ingyenes szolgáltatást nyújtott I. r. vádlottnak az almaszállításokkal kapcsolatban. Az eljárás során nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték sem, ami kétséget kizáróan igazolná, hogy a kötelességszegésért cserébe történt volna bármely szolgáltatás elfogadása. Az enyhítést célzó fellebbezését pedig a nagyszámú enyhítő körülménnyel indokolta (5. számú másodfokú irat).
- [7] A ... Fellebbviteli Főügyészség a ... számú átiratában az ügyészségi fellebbezést fenntartva - a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak találva - az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és azzal arányban álló

közügyektől eltiltás, II. r. vádlottnál pedig hosszabb tartamú és próbaidejű szabadságvesztés kiszabására tett indítványt azzal, hogy az I. r. vádlottnál a foglalkozástól eltiltás büntetés megnevezése pontosítandó.

- [8] A másodfokú bíróság a védelmi perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.
- [9] Az első nyilvános ülést a másodfokú bíróság 2020. január 14. napján tartotta meg, melyet a veszélyhelyzet megszűnése után 2020. szeptember 1. napján folytatott. A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219. § (5) bekezdése (Átm. tv.) alapján - mivel egy év nem telt el a két érdemi eljárási cselekmény között - a nyilvános ülést nem kellett megismételni, ezen túl kiemelendő, hogy az Átm. tv. 210. § (5) bekezdése szerint napolta el az ítélet a határozat meghozatalára és kihirdetésére a 2020. szeptember 1-jei nyilvános ülést 2020. szeptember 22. napjára.
- [10] A nyilvános ülésen az ügyész az írásbeli indítványát változatlanul fenntartotta azzal, hogy a tényállás kisebb mértékű helyesbítése szükséges.
- [11] I. r. vádlott, valamint II. r. és III. r. vádlottak védői a fellebbezésükben és indokaiban foglaltakat szintén fenntartották.
- [12] Révész Viola I. r. vádlott az utolsó szó jogán vitatta a büntetőjogi felelősségét.
- [13] A másodfokú bíróság - tekintettel a védelmi fellebbezések okára és irányára - a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen felülbírált, azaz a revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények minősítésére, a büntetéskiszabásra, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A Be. fellebbezési rendszerében is főszabály a teljes felülbírálat. Jelen esetben a védelem támadta a tényállást és a bűnösség megállapítását is, így korlátozott revízióra nem kerülhetett sor.
- [14] A felülbírálat során az ítélet a megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-f) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés a)-e) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezve. Ilyen eljárási szabálysértésre egyébként a fellebbezők sem hivatkoztak.
- [15] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak szűk körben volt *részben* megalapozatlan hiányosság és iratellenesség miatt [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont].
- [16] Megalapozatlanságot jelent egyrészt, hogy a bíróság a tényállás előzményi részében pontatlanul rögzítette a szervezeti és működési szabályzat elfogadásáról szóló képviselőtestületi határozat számában az évszámot. Hiányos a tényállás az előzményeket érintően annyiban, hogy a bíróság nem jelölte meg teljeskörűen a jegyzőre és aljegyzőre vonatkozó rendelkezéseket, ugyanis szükséges a helyi önkormányzatokról szóló 1990. LXV. törvény 36. § (1), (2) bekezdésének felhívása is.

- [17] Ezen túl az elsőfokú bíróság hiányosan, nem pontosan rögzítette az adóhatósági igazolások kiállításának menetét.
- [18] A 8. tényállásban - a vádmódosítás ellenére (29. számú elsőfokú irat) - iratellenesen állapította meg, hogy 3 darab valótlan tartalmú adóhatósági igazolási került kiállításra II. vádlott részére, holott csak 2 darab ilyen okiratot állítottak ki az ügyiratok tanúsága szerint.
- [19] Hiányos továbbá a tényállás és iratellenes is a tekintetben, hogy teljes mértékben ingyenesen került sor az almaszállításra.
- [20] A vagyonekbevitel alapjául szolgáló összeg megállapítása sem megalapozott, mert az kizárólag az eljáró ügyész által készített számításon alapszik, melynek helyessége a vádlotti nyilatkozatra is figyelemmel megfelelően nem ellenőrizhető, másrészt a hatóság tagja az ítélet táblája álláspontja szerint maga bizonyítékot nem szolgáltatott olyan módon, hogy saját számításai alapján jön létre egy tárgyi bizonyíték. Emellett rögzítendő, hogy az I. r. vádlott a szállítások egy részénél tankolt a járművekbe.
- [21] Nem megalapozatlansági ok, de szorosan kapcsolódik a bíróság ténymegállapítási tevékenységéhez és perjogi kritikával kell illetni, hogy az elsőfokú bíróság szinte szó szerint „vette át” a vádból a történeti tényállást leíró részt az ítéletébe. Ettől az ítélet még a fő részeiben megalapozott és valóságos, tükrözi a tények igazságát, de alapvető elvárás, főként ilyen horderejű, kiemelt tárgyi súlyú, hivatalos személy által elkövetett bűncselekmény vádját megítélő ügyben, hogy a bíróság a vád keretei között részletesebben rögzítse a releváns tényeket és lehetőség szerint ne szó szerint idézze a vádat a tényállás megállapítása során. A bírói ténymegállapító tevékenység rendszerint nem szorítkozhat még a vád helyessége esetén sem a vádirat szövegű ítéleti tényállássá transzformálására, amint arra már rámutatott elvi érveléssel a Debreceni Ítélet táblája a Bf.IV.538/2019/17. számú döntésében - [50-52] bekezdés.
- [22] A részbeni megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján küszöbölte ki, mely során a tényállást a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.
- [23] A jegyzőre és aljegyzőre vonatkozó szabályok (5. oldal alulról 3. bekezdés) tekintetében rögzíti a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 36. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat is.
- [24] A tényállás előzmények részében az 5. oldalon alulról a 2. bekezdésben ... Város Önkormányzati Képviselő Testülete határozatának száma: (...).
- [25] Az 1-7. számú tényállási pontokban az adóhatósági igazolások kiállítására konkrétan úgy került sor, hogy I. r. vádlott kérésére az önkormányzat munkatársai készítették elő az okiratokat és azokat az I. r. vádlott aláírta, így jöttek létre az 1-5., valamint 7. számú tényállásban a valótlan tartalmú közokiratok.
- [26] A 8. tényállási pontban (9. oldal utolsó bekezdés) I. r. vádlott által a Kft.1. és II.rendű vádlott egyéni vállalkozó részére 2012 évben kiállított 2 darab valótlan tartalmú adóhatósági igazolásért cserébe történt az almaszállítás, mely csak részben - pontosan már meg nem állapítható számban - volt ingyenes.

- [27] A 10. oldal 2. bekezdésében azt rögzíti, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy milyen összeggel gazdagodott I. r. vádlott az II. r. vádlott által nyújtott szolgáltatás következtében.
- [28] A tényállást az előzmények tekintetében a másodfokú bíróság egyrészt a vonatkozó törvény felhívásával, másrészt az érintett szervezeti és működési szabályzat elfogadásáról szóló képviselőtestületi határozat alapján helyesbítette (elsőfokú iratok 18. sorszámú utóirat).
- [29] Az adóhatósági igazolások kiállítására nézve a tényállás kiegészítése tanú 5, tanú 4 és tanú 2 tanúvallomásain alapszik (19. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3-16. oldal), mely vallomásokból megállapítható a kiállítások konkrét menete. Azt kifogástalanul állapította meg a törvényszék, hogy a valótlan közokiratok kiállítója az I. r. vádlott, de a valósághűség érdekében szükséges volt a pontosabb tényállás megállapítása.
- [30] A 8. tényállást érintő helyesbítés és kiegészítés részben az adóhatósági igazolások tartalmán, és ehhez kapcsolódóan kiállítási időpontján alapul. Az elsőfokú bíróság által elfogadott és a másodfokú bíróság részéről is hitelt érdemlőnek ítélt bizonyítékok alapján pedig az nem rögzíthető, hogy a szállítás teljes mértékben ingyenes volt, mert a személyi bizonyítékok adatai alapján az állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy I. r. vádlott pontosan ugyan már nem megállapítható időpontban és számban, de nyújtott anyagi ellentételezést (tankolás, napszám fizetése, borraavaló). Ezt tanú 1, tanú 10, tanú 3 és T11 tanúvallomása megerősítette (22. és 26. számú tárgyalási jegyzőkönyvek).
- [31] A kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú ítélezés alapját képezte.
- [32] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte. Számba vette a vádlottak védekezését, azokat részleteiben és komplexen is megfelelően vizsgálta. Helyesen értékelte tanú 5, tanú 4, tanú 2, tanú 8, tanú 7, valamint az almaszállításban résztvevő tanú 1, tanú 10, tanú 3 és T11 tanúvallomásait. Értékelés körébe vonta a lényeges tárgyi bizonyítékokat, így különösen az adóigazolásokat, menetleveleket, az ... Rt. által a megkeresésre adott válaszokat mint okiratokat. Az elsőfokú bíróság a közvetlen és közvetett, az eredeti, származékos, valamint a mentő és terhelő tartalmú bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is perrendszerűen vonta mérlegelés körébe. A mérlegelés hibátlan, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét nagyrészt megfelelően teljesítette, részletesen számot adva arról, hogy mely bizonyítékot fogadott el s melyet nem a ténymegállapító tevékenysége során.
- [33] I. r. vádlott vallomásával szemben az önkormányzati dolgozók tanúvallomása mint közvetlen bizonyítékok alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az adóigazolások kiállítása az I. r. vádlotthoz köthető, cselekménye által jöttek létre a valótlan tartalmú közokiratok. E tényből pedig okszerűen vont arra ténybeli következtetést, hogy II. r. és III. r. vádlottaknak fűződött ehhez érdeke, s helyes az a következtetés is, hogy e vádlottak kérésére történt meg az okiratok kibocsátása annak megjegyzésével, hogy a III. r. vádlottra nézve a tényállásban foglaltakat elsősorban mint közvetlen bizonyíték tanú 4 tanúvallomása alapozta meg, ezen túl maga az okiratok felhasználásának ténye, mely igazolja, hogy e vádlottnak is érdekében állt az okiratok megszerzése.
- [34] A védelmi érvekkel szemben az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy az almaszállításra a valótlan tartalmú okiratok ellentételezéseként került sor. Mindez tisztán mérlegelési kérdés, az elsőfokú bíróság ténykérdésben elfoglalt álláspontját a másodfokú bíróság nem mérlegelhette felül. A törvényszék ugyanis a logika törvényei szerint járt el és megfelelő

indokát adta döntésének a tekintetben is, hogy az adóigazolások kiállítása és a szállítások összefüggésben állnak, okozati kapcsolatuk vitathatatlan.

- [35] Az eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezés lényegében a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elve folytán eredményre nem vezethetett.
- [36] Kiemeli az ítéletábra, hogy a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság ún. ténybíróági jellegét. Ezen elvek a felülbírált ügyben maradéktalanul érvényesültek.
- [37] Az ítéletábra a másodfokú eljárásban I. r. vádlott és védője által T12 tanúkihallgatására, illetve az elsőfokú eljárásban már kihallgatott és terhelő vallomást tevő több tanú kihallgatására és tanú 9 tanúval, valamint III. r. vádlottal történő szembesítésére irányuló bizonyítási indítványát elutasította, melynek a következőkben adja indokát.
- [38] Az indítványok elutasításának elsődleges indoka, hogy az iratok alapján történt kiegészítést és helyesbítést követően a tényállás megalapozott, azaz nem szenved olyan ténybeli hibában, mely bizonyítás felvételét indokolta volna. Egyes terhelő és mentő vallomások valóban eltértek, de további bizonyítás sem vezethetett volna a bizonyítékok eltérő értékeléséhez és eltérő tényállás megállapításához. A szembesítést pedig a Be. 211. § (1) bekezdése szerint szükség szerint kell elvégezni, ezen eljárási cselekmény nem kötelező, ha attól érdemi eredmény nem várható, a bíróság szembesítés nélkül is eldöntheti, hogy a jelentős mértékben ellentétes bizonyítékok közül melyekre alapítja a tényállást. A felülbírált ügyben is ez a helyzet, ezért az ítéletábra a bizonyítás kiegészítésére nem látott lehetőséget.
- [39] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést I. r., II. r. és III. r. vádlottak bűnösségére és a cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi jognak. E körben utal rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Btk. rendelkezéseit, az I-II. r. vádlottak ugyanis a cselekmények egy részét már a Btk. hatálya alatt követték el (BH2002. 467, BH2004. 304), a III. r. vádlottnál pedig kedvezőbb a szankció mértéke folytán az új törvény (BH2014. 201).
- [40] Az ítéletábra elsődlegesen a közbizalmat sértő cselekmények tekintetében foglal állást, mely cselekmények szerves előzményei a korrupciós bűncselekménynek.
- [41] A Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontja szerint az a hivatalos személy, aki hivatalos hatáskörével visszaélve lényeges tény hamisan foglal közokiratba, a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás törvényi tényállását valósítja meg. I. r. vádlott a tényállásban írtak szerint több esetben foglalt lényeges tény (nemleges köztartozás) a közokiratnak minősülő adóigazolásokba, ezáltal cselekménye (1-5., 7. tényállási pont) a jelzett bűncselekmény törvényi tényállási elemeit teljes mértékben kimerítette. Az adóigazolások az I. r. vádlott aláírásával váltak közokirattá, ezért a cselekményeknek más személyek közreműködésétől függetlenül önálló tette, míg az irányadó tényállás tükrében II. r. és III. r. vádlottak felbujtói, mivel szándékkiváltó hatásukra, kérésükre, érdekükben került sor az okiratok kiállítására.

- [42] I. r. vádlott cselekménye (8. tényállási pont) ezen túl megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdésre figyelemmel a (3) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét.
- [43] Az I. r. vádlott nem vitásan hivatali működésével kapcsolatban - az adóigazolások kibocsátása - fogadott el jogtalan előnyt. A hivatali eljárás különösebb indokolást nem igényel. Az előny kapcsán pedig kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az almaszállítások ugyan nem voltak teljes mértékben ingyenesek a módosított tényállás szerint, de mindenképpen előnyösebb helyzetbe juttatták az I. r. vádlottat egy átlagos fuvarozáshoz képest, mert huzamosabb ideig számíthatott, a napi forgalmi viszonyoktól nem kétségesen kedvezőbb körülmények mellett II. r. vádlott közreműködésére, mely folyamatos rendelkezésre állást jelentett. Ez pedig az ítélőtábla álláspontja szerint is olyan kedvezőbb helyzet, mely tényállásszerű előnynek minősül. Utal rá a másodfokú bíróság, hogy hivatali vesztegetés szempontjából az anyagi előny értéke közömbös a minősítés szempontjából (BH2016. 3. II.). Ezért az I. r. vádlott általi tankolás, esetenként napszám, borraavaló fizetése nem kérdőjelezi meg az előny megállapítását.
- [44] Az aljegyző és jegyző mint önkormányzati vezető egyértelműen vezető beosztású hivatalos személynek minősül és megállapítható, hogy az I. r. vádlott a rá vonatkozó normákat - ezáltal a hivatali köteleességét - megszegve fogadta el a jogtalan előnyt a hivatali működésével kapcsolatban.
- [45] A másodfokú bíróság egyetértett abban is az elsőfokú bírósággal, hogy a 6. tényállási pontba foglalt cselekmény közbizalom elleni bűncselekményként nem értékelhető, mert az adóigazolás nem volt valótlan tartalmú, ugyanakkor köteleességszegés megvalósult, mert illetékfizetésre nem kötelezték a II. r. vádlottat, ezért e cselekmény a folytatólagos vesztegetés rész-cselekményének minősül, figyelemmel a szállítások közeli időpontjára.
- [46] II. r. vádlott korrupciós cselekményének minősítése is törvényes a Btk. 293. § (1) bekezdés I-II. fordulat és a (2) bekezdése szerint.
- [47] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi körülményeket feltárta és mindhárom vádlottal szemben törvényes, a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыыos büntetést szabott ki, mely kifejezi az egyéniesítés követelményeit is.
- [48] A büntetés kiszabása során nem lehetett figyelmen kívül hagyni az igen jelentős időmúlást és azt, hogy a vádlottak hosszú éveken keresztül álltak büntetőeljárás hatálya alatt, mely nagy nyomatékú enyhítő körülmény (2/2017. (II.10.) AB határozat 1 pont). Az alkotmánybírósági határozatban is foglaltakat értékelve a büntetések túl enyhének nem tekinthetők, ezért lényeges súlyosításuk nem volt indokolt, de túl szigorúnak sem minősülnek, így a büntetés enyhítésének sem álltak fenn a feltételei. Ezért a fellebbezések a bünteteskiszabást támadó részükben sem voltak alaposak.
- [49] Az elsőfokú bíróság deklarálta a határozat rendelkező részében, hogy az I-II. r. vádlottakat előzetes mentesítésben *nem* részesíti, e körben utalt az Alkotmánybíróság 8/2015.(IV.17.) AB határozatban foglaltakra. A bíróság helyesen vizsgálta az előzetes mentesítést, mely vizsgálat nem mellőzhető, a mentesítés mellőzésére ugyanakkor elegendő a határozat indokolásában utalni. A rendelkező részben a mentesítésre akkor kell külön kitérni, ha a bíróság a kedvezményben részesíti a terheltet. Ennek elvi indoka, hogy a bíróság nemleges rendelkezéseket nem foglal a határozata rendelkező részébe.

- [50] A másodfokú bíróság a büntetéskiszabásra vonatkozó rendelkezéseket - egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával - annyiban módosította, hogy az I. r. vádlott esetében, végzettségére és a büntetés egységességére tekintettel pontosította a foglalkozástól eltiltás megnevezését (BJD 2535., Kúria 18. BK vélemény).
- [51] A vagyonelkobzást a másodfokú bíróság mellőzte, mert kétséget kizáróan bizonyítható ténybeli alapjai nem voltak megállapíthatók, a pontos összeg rögzíthetőségének hiányában az intézkedés alkalmazására nem kerülhetett sor.
- [52] A fellebbezéssel sérelmezett határozat egyéb rendelkezései törvényesek.
- [53] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2020. szeptember 22.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.334/2017/40. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.636/2019/16. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. szeptember 22.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.